

Nyt på tværs

Tvær- kulturelt CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 2 – juni 2012 – 18. årgang

Årets Krus – Årets Knus

Tidligere overrabbiner Bent Melchior overrakte Tværkulturelt Centers integrationspris 2012 til social- og sundhedshjælper Christne Munezero fra Aalborg. Læs interview med årets prismodtager. **Side 3**

Afvist

Interview med afghansk konvertit, der har fået afslag på asyl. **Side 4**

InspirationsDage i Middelfart

For fjerde gang mødtes migrantpræster og -ledere med repræsentanter for dansk kirkeliv til gensidig inspiration. **Side 2**

Dåb førte til karriereskift

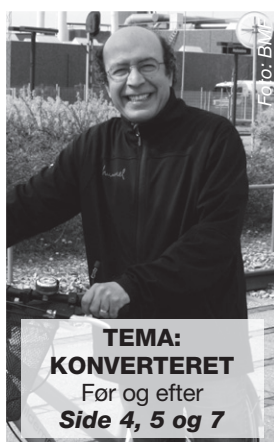
Dan og Peggy Ong mødte kristendommen midt i livet. For 12 år siden blev det kinesiske præstepar døbt i Singapore. **Side 5**

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 38 sprog. **Side 6**

Min familie respekterer mit valg
Jameel Meshaima fra Holstebro konverterede for 31 år siden. **Side 7**

Sådan gik det
Glimt fra forårskonference, cykelstafet og Bøn for nationen. **Side 7**

**TEMA:
KONVERTERET**
Før og efter
Side 4, 5 og 7

Kryds grænser

Kinesisk præst fra Manchester opfordrer migrantkirker til at engagere sig i deres nye land. **Side 2**

Da sudanerne kom til Finland
Anglikansk kirkefællesskab byder sudanske flygtningemenerigheder velkommen. **Side 8**

Troens omkostninger

Konvertering – mere end en privatsag

Redaktøren har ordet

Hvorfor skifter nogle mennesker tro? Hvilke konsekvenser kan et trosskifte få for den enkelte? Det er spørgsmål, der ligger uden for de fleste danskers erfaringsverden, men som aktualiseres i mødet med flygtninge og indvandrere, der som voksne har tilvalgt den kristne tro – ofte med store omkostninger.

Ifølge religionsforskere er antallet af mennesker, der konverterer mellem religioner, vokset markant. Det er der formentlig flere grunde til. Den øgede globalisering betyder, at flere i dag rejser mere og over længere afstande end tidligere. Samtidig har internettet og de nye sociale medier givet store dele af verdens befolkning mulighed for at undersøge andre religioner og værdisæt. I takt med at verden bliver mindre, bliver vi til stadighed mindet om, at der findes andre svar på livets store spørgsmål end dem, vi hørte fra vores forældre.

Nydanske konvertitters livsfortællinger er et stykke samtidshistorie, der for mange danskere stadig er lukket land. Men anonymitet danner let grobund for fordomme og forenkede forestillinger. Derfor er det vigtigt, at konvertitter får mulighed for at fortælle deres historier.

Det er eksempelvis en myte, at de fleste konvertitter er asylansøgere, der konverterer til kristendommen under asylprocessen i håb om, at det vil gavne deres asylsag. Det er selvsagt ikke uproblematisk, når asylansøgere ønsker at skifte tro, men som kirke må vi imødekomme mennesker, der ønsker undervisning i den kristne tro. Og efter et længerevarende forløb er det sjældent, at nogen ønsker at blive døbt, med mindre det er resultatet af en personlig afklaringsproces. Dertil er prisen i form af familiens og omgivelsernes reaktion som oftest for høj.

I et land, der har en lang historie med kristendommen, kan førstegenerationskristne lære os at se med friske øjne på den kristne tro. I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller tre nydanskere om deres personlige rejse gennem et trosskifte. Det er vidt forskellige historier om religionsmøder i Europa, Mellemøsten og Asien med afsæt i islam, buddhisme og traditionel kinesisk folketro. Historier som disse minder os om, at det kristne budskab er godt nyt på tværs af kulturer og kontinenter. I en tid hvor alle religioner er tilgængelige på det globale tag-selv-bord, har kristendommens budskab stadig stor tiltrækningskraft. Samtidig er det tankevækkende, at det ofte er de kristnes livsstil, der vækker den første interesse. Kristne, der praktiserer gæstfrihed og ydmyghed, lægges der mærke til. Deres ord står til troende.

Kristne er kaldet til at tage vare på hinanden. Denne grundlæggende etiske fordring gælder også i forhold til konvertitter fra lande som Iran og Afghanistan, der afvises i det danske asylsystem med henvisning til, at de blot kan holde deres kristne tro skjult i hjemlandet. Det er hverken ret eller rimeligt og vidner om manglende forståelse for religionens betydning i store dele af verden – og for vilkårene i lande, hvor trosskifte er forbundet med risiko for dødsstraf. Derfor er der grund til at glæde sig over de kirkelige tiltag, der har til formål at give synlighed til kristne konvertitter og klæde myndighederne bedre på i sager, hvor konvertering indgår som asylmotiv. At kristentro ikke blot er en privatsag er stadig uvant for de fleste danskere – men en dagligt nærværende virkelighed for mange nydanske konvertitter.

Birthe Munck-Fairwood

Tropeblomster og bonderoser

Migrantkirker må ikke isolere sig, siger britisk-kinesisk præst

Den 56-årige præst og tidligere seniorforsker advarer migrantmenigheder mod at isolere sig fra det omgivende samfund.

– I en migrantmenighed henfalder man let til nostalgi og længsel efter det, der engang var. Men når en menighed krampagtigt holder fast ved hjemlandets kultur og praksis, bliver den som et tropehus for eksotiske planter, der kun kan overleve i en botanisk have. En sund migrantmenighed derimod ser sig selv som en del af Guds kirke i det nye land, lærer sproget og sørger for, at de unge får kontakt med jævnaldrende unge i andre kirker.

Han sammenligner velfungerende migrantmenigheder med den engelske bonderose, der blev importeret fra Kina til England i 1800-tallet og i dag trives i engelske haver.

– Bonderosen har tilpasset sig de nye vækstbetingelser. Som den står der i haver og parker, synlig for alle, er den en fryd for øjet. Migrantmenigheder kan tilføre de etablerede kirker et frisk pust fra kirken ude i verden med nye perspektiver på kristentro, menighedsliv og bibellæsning. Men det forudsætter, at de har kontakt med det omgivende samfund og er villige til at engagere sig.

Ud af tryghedszonen

Kim Lau er seniorpræst i Chinese Christian Church i Manchester i det nordvestlige England – en voksende kinesisk menighed, der hver søndag samler over 400 første-, anden- og tredje generationsindvandrere til gudstjenester på mandarin, kantonesisk og engelsk. Menigheden blev grundlagt af kinesiske studenter for snart 50 år siden.

– I begyndelsen var menigheden ganske lille. Den voksede, fordi studenterne vovede at forlade deres tryghedszone og opsøge byens kinesiske grillbarer, selv om indehaverne kom fra en helt anden social klasse. Herigennem fik mange kinesiske indvandrere for første gang kontakt med en kristen menighed. Kristne er kaldet til at krydse grænser. Kun på den måde kan den kristne menighed blive et åbent fællesskab, hvor der også er plads til dem, der ikke ligner os selv.

Første kinesiske grillbar

At migranter kan tilføre værtslandet nye sædvaner er Kim Laus egen familiehistorie et godt eksempel på. Forældrene indvandrede til England fra Kina efter anden

Foto: BMF

verdenskrig. Efter nogle år åbnede hans mor en af de første kinesiske grillbarer i Bristol, hvor familien boede.

– Byen tog godt imod os. Dengang var vi en af de eneste kinesiske familier. Med grillbaren tilførte vi lokalsamfundet noget nyt, som englænderne hurtigt tog til sig. Men selv om vi levede meget kinesisk derhjemme, tænkte jeg ikke på mig selv som anderledes. Mine forældre var meget åbne og lod os børn gå i søndagsskole og til spejder i en nærliggende kirke. Deres baggrund var traditionel kinesisk folkereligion, men de var ikke særlig religiøse.

Etnisk fællesskab

Kim Lau blev døbt i en engelsk baptistkirke som 17-årig efter at være kommet til personlig tro gennem kirkens ungdomsarbejde.

– Dengang var der meget få kinesiske menigheder i England. Jeg havde ingen kontakt med dem. Jeg var født og opvokset i England og følte mig på alle måder britisk.

Først mange år senere besøgte han for første gang en kinesisk menighed. Det var i Houston i Texas, hvor han tilbragte to år efter at have afsluttet en ph.d.

Migrantmenigheder kan sagtens modstå vind og vejr og behøver ikke særlige betingelser for at overleve. Det mener den britisk-kinesiske præst Kim Lau fra Manchester, der var en af hovedtalerne på Tværkulturelt Centers forårskonference i København i marts, hvor temaet var migration og identitet. Han opfordrer migrantmenigheder til at bryde med isolation og engagere sig i deres nye land.

i fysiologi i Cambridge.

– Kirken var fyldt til bristepunktet. Da jeg kom ind, følte jeg med det samme, at jeg var kommet hjem. Det her var rigtig! Pludselig forstod jeg betydningen af etnisk fællesskab. Jeg opdagede, at jeg havde noget til fælles med disse mennesker qua mine forældre og min baggrund. Det var en meget overvældende oplevelse. Her lærte jeg noget grundlæggende om etniske menigheders rolle.

Han fortæller, at forældrene i dag er medlemmer af den kinesiske menighed i Bristol.

– Mødet med kristne fra deres egen kulturkreds gjorde troen levende for dem. Gennem den kinesiske menighed kom de til at forstå den kristne tro.

Inspiration udefra

I en globaliseret verden, hvor stadig flere mennesker opholder sig uden for det land, hvor de er født, har migrantmenigheder særlige muligheder for at gøre det kristne budskab vedkommende, mener den kinesiske præst.

– Når der ikke er kulturelle eller sproglige barrierer, tiltrækkes mange migranter af det kristne budskab om Guds kærlighed og tilgivelse i Kristus. Derfor er der brug for menigheder, hvor migranter kan høre evangeliet fra andre migranter, der selv har mødt Kristus. Migrantmenigheders styrke er, at de genskaber noget af det, der opleves trykt og genkendeligt. Faren er, at de bliver isolerede enklaver i det nye land.

Han opfordrer de etablerede kirker til at lade sig inspirere af de mange etniske migrantmenigheder.

– Migrantmenigheder er ikke konkurrenter til de etablerede kirker. Tværtimod når de mennesker, som ellers ikke ville få kontakt med kirken. Tag kontakt til de nye menigheder og spørg ind til deres erfaringer. Inviter dem på besøg. De har brug for at mærke, at det etablerede kirkeliv ser dem og støtter dem. BMF

Vi behøver hinanden

Glimt fra InspirationsDage for migrantpræster og ledere

Kan folkekirken og migrantmenigheder samarbejde om at gøre kristendommen mere synlig i det danske samfund? Det var et af de spørgsmål, der blev drøftet livligt på årets InspirationsDage i Middelfart, da 46 migrantpræster og ledere fra 29 migrantmenigheder mødtes med repræsentanter for dansk kirkeliv i Kristi Himmelfartsferien.

Samarbejde forudsætter, at man er opmærksom på hinanden og bruger tid på at lære hinanden at kende. Men det kan godt være svært for en nydansk menighed at få kontakt med folkekirken, erkendte biskop Niels Henrik Arendt, Haderslev Stift, der var en af konferencens hovedtalere. Samtidig understregede han, at migrantmenigheder ikke må blive ghettoer, og sammenlignede med de danske kirker i udlandet:

– De steder, hvor det går bedst, er der, hvor kirken er åben og viser, hvad den står for. Det gør indtryk på folk. Derfor er det vigtigt, at jeres kirker ikke er lukkede men åbne ud til det omgivende samfund, sagde biskoppen blandt andet og opfordrede de lyttende migrantpræster til at ringe til den lokale sognepræst og spørge, om de må komme på besøg og få en kop kaffe – hvilket fremkaldte smil og latter rundt omkring i salen.

– Det er ikke dårlig vilje, når den danske præst ikke opsøger jer. Det er blot nemmere at gøre det, man plejer. Forandringer kommer langsomt i folkekirken – men de kommer! Det at vi kan sidde her og holde konvent er med til at skabe større synlighed om jeres kirker og menigheder, understregede biskoppen.

På konferencen kunne deltagerne vælge mellem seminarer om undervisning af børn og unge, konflikthåndtering, foreningslovgivning og *Hvad mener folkekirken om...?*, hvor erfarne kirkefolk besvarede spørgsmål om folkekirkens teologi og praksis. Og selv om den teologiske forskellighed var stor, gav mange efterfølgende udtryk for, at de havde fået større forståelse for de udfordringer, folkekirken står overfor.

Omkring 50 folkekirker udlejer i dag lokaler til en migrantme-

nighed. Ifølge biskoppen kan begge parter inspirere hinanden i en tid, hvor fristelsen til at lade samfundets dagsorden præge kirken er stor:

– Mange af jer synes måske, at den danske folkekirke er kommet til at ligne det øvrige samfund for meget. Bliv ved med at stille de kritiske spørgsmål, for danske kristne er lige så udfordrede som alle andre til at falde for fristelsen til materialisme og magt. Lad os inspirere hinanden til at forblive kristne i Danmark.

InspirationsDagene var arrangeret af Danske Kirkers Råd, Apostelkirken Vesterbro, Church of Love, Kirkernes Integrations Tjeneste, International Christian Community, Folkekirkens Migrantarbejde og Tværkulturelt Center, der var tovholder. BMF

Social- og sundhedshjælper Christine Munezero har modtaget Tværkulturelt Centers integrationspris 2012 Årets Krus – Årets Knus. Prisen blev overrakt i København af tidligere overrabbiner Bent Melchior, der begrundede prisen med, at Christine Munezero trods en fortid som flygtning fra en brutal borgerkrig ikke er bitter, men har formået at skabe et indholdsrigt liv i Danmark til glæde og gavn for andre. Hermed er hun et eksempel til efterfølgelse.

Årets prismodtager fortæller om sin lange rejse fra barndommen i det østafrikanske land Burundi til hverdagen som hjemmehjælper i Aalborg og leder af et afrikansk menighedsfællesskab.

I gode hænder

Integrationspris til tidligere krigsflygtning fra Burundi

Foto: BMF

Christine Munezero har bevidst valgt ikke at give fortiden lov til at overskygge fremtiden. Som flygtning fra en af de blodigste konflikter i det 20. århundrede kender den 45-årige afrikanske kvinde både krigens grusomhed og tilgivelsens nødvendighed. At hun i dag er kommet videre betragter hun ikke som nogen selvfølge. For nok er tilgivelse en viljesbeslutning, men det er også en gave, understreger hun.

– Tilgivelse handler ikke om at forsøge at glemme, men om stille at lukke en dør bag sig og vove at gå ind gennem en ny dør. Jeg bad tidligt Gud om at give mig et hjerte, der kan tilgive. Man skal ikke blive i krigsoplevelserne. Det, der skete dengang, hjælper mig ikke i dag.

Tryk barndom

Den kristne tro har altid været det faste ankerpunkt i Christine Munezeros liv. Hun tænker med taknemmelighed tilbage på barndomsårene i en varm og livsglad familie i hovedstaden Bujumbura, hvor hendes far var ulønnet diakon i den anglikanske kirke.

– Mine forældre var nogle herlige mennesker. Der var altid masser af liv, glæde og fællesskab i vores hjem. Vi boede i et stort hus inde i byen. Folk kom og gik. Jeg var den ældste af syv søskende. Min far havde et firma, der fremstillede fliser, og min mor arbejdede som socialrådgiver. Vi manglede ikke noget.

– Vi børn lærte tidligt at se Gud i vores liv. Jeg kan ikke huske en søndag, hvor vi ikke gik i kirke. Til de store højtidere som jul og påske gik vi til gudstjeneste i domkirken. Kirken var helt fuld, og folk stod udenfor.

Men en junidag i 1985 brød barndommens trykke verden sammen. Faren døde uventet af en blodprop, og ni måneder senere døde også moren af en kræftsygdom. Christine var 18 år og stod pludselig med ansvaret for seks yngre søskende.

– Jeg kan huske, at jeg råbte højt til Gud under min mors begravelse: "Gud, hvad skal der ske med os?" Og så svarede ærkebiskoppen, der ledte gudstjenesten: "Jeg bliver jeres far. Jeg vil forsørge jer." Alle hørte det. Menigheden klappede – midt under begravelsen! Og sådan blev det. Ærkebiskoppen sørgede for, at vi kunne blive boende i vores hus, og hver måned sendte han penge og sække med ris, bønner og sukker.

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 måneder?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Luthersk Missions Højskole
Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk

Tilbud om undervisning på farsi

Borgerkrigen

At en højt placeret kirkens mand tog ansvar for de forældreløse børn glemmer Christine Munezero aldrig. Oplevelsen gav hende en grundlæggende erfaring af at være i gode hænder – en tryghed, som hun fik god brug for senere i livet under den langstrakte borgerkrig, der startede i 1987 og kulminerede i 1993. På det tidspunkt var Christine blevet gift med sin mand Augustin Ntunungu, og parret havde fået en lille datter.

– Det var svære år. Det var meget slemt. Min mand og jeg mistede mange familiemedlemmer. Jeg var med til at uddele nødhjælp til de mange flygtninge, der søgte til hovedstaden. Vi gik ind i deres telte og gav dem mad og tøj. Senere arbejdede jeg blandt forældreløse gadebørn.

– I efteråret 2000 var jeg næsten færdig med en diakonuddannelse i kirken. Men pludselig blev det meget farligt for os. Med kort varsel var jeg nødt til at forlade landet og efterlade vores datter hos en anden familie. Venner hjalp med at skaffe falske papirer. Jeg vidste kun, at jeg var på vej til Europa – ikke hvilket land. Jeg forlod alt. Mand, barn, familie, hus og job. Alt var kaos inde i mit hoved.

– At komme til et andet land som flygtning var meget mærkeligt. Det plejede jo at være mig, der hjalp flygtninge. Pludselig stod jeg selv der og havde absolut ingenting. Jeg husker, at jeg græd meget den første tid. Nu forstod jeg, hvordan det føles at være flygtning.

Der gik 15 måneder, inden Christine Munezero i januar 2002 fik asyl og blev boligplaceret i Aalborg.

– Sammenlignet med mange andre var jeg heldig, fordi jeg slap for angsten i ventetiden. Jeg var ikke bange for at få afslag. Jeg var hele tiden tryk ved, at Gud ville sørge for mig. Jeg nåede også at få permanent opholdstilladelse efter fire år og statsborgerskab efter syv år, inden loven blev ændret.

Genforenet med familien

De første år efter flugten havde Christine Munezero ikke kontakt med sin mand. Først i 2003 blev parret genforenet i Danmark gennem Røde Kors, og tre år senere fulgte datteren Bernice Niyonkuru efter.

– Efter seks års adskillelse skulle vi til at lære hinanden at kende igen. Jeg takker hver dag Gud for, at hun klarede det. Hendes navn Niyonkuru betyder "Gud er stor". I dag er hun en skøn pige på 21 år og min bedste veninde. Somme tider glemmer jeg næsten, at hun er min datter!

Samme år blev Christine Munezero færdig med en uddannelse som social- og sundhedshjælper. Siden har hun arbejdet i hjemmeplejen.

– Jeg er meget glad for mit arbejde. I begyndelsen

var der nogle af de ældre, der kiggede på mig og sagde: Hvor er du sort! Men nu har vi det bare godt sammen. Når jeg bader de ældre, synger jeg for dem og gør det hyggeligt. Vi griner meget, siger hun og fortæller, at nogle af de ældre kun vil i bad, når det er hende, der kommer.

Præst på besøg

Det var som asylansøger i Sønderjylland, at hun første gang fik kontakt med en kirke i Danmark.

– På centret gik jeg rundt og spurgte, om der var andre kristne, så vi kunne bede sammen. En dag kom en præst fra Aabenraa på besøg. Jeg blev meget glad, for jeg havde ikke mødt kristne danskere før. Da vi blev flyttet til et center i Stoholm, skrev kirken til den lokale præst, der kom og besøgte os. Da vi senere blev overflyttet til et center i Aalborg, havde en præst fra Bethaniakirken hørt om os og kom og hentede os til internationale gudstjenester. Her blev vi mødt med en utrolig omsorg. Kirken blev som vores hjem. Gennem kirken fik jeg hurtigt danske venner, der hjalp mig med at lære dansk. Jeg fik også en dansk far og mor. Da jeg på et tidspunkt var indlagt på hospitalet i to uger, kom de og besøgte mig hver aften. Mødet med menigheden her er den største gode oplevelse, jeg har haft i Danmark, siger Christine Munezero, der senere kom med i menighedsrådet og stadig er med til at arrangere månedlige internationale food parties.

Afrikansk fællesskab

For ni år siden begyndte Christine Munezero at samle østafrikanere til bøn på fransk og kirundi/kinyarwanda, der tales i Burundi og Rwanda. Gruppen voksede til et afrikansk fællesskab, der fortsat mødes to gange om måneden – ofte med deltagelse af afrikanere fra andre byer.

– Vi vil ikke lave vores egen menighed. Vi har brug for danskerne – og de har brug for os. Derfor kommer mange af os også til de danske gudstjenester. Men som afrikanere har vi behov for at være sammen og bede og lovsynge på vores måde. Der er stor forskel på, hvordan danskere og afrikanere beder. Afrikanere er varme udenpå. I dag kan jeg mærke, at danskere er varme indeni, men det ved man ikke, hvis man ikke kender hinanden.

Mange afrikanere er ensomme i Danmark. Som afrikanere forstår vi hinanden og kan støtte hinanden. Vi har jo oplevet meget af det samme.

– Livet handler om at være der for andre. Hvis vi ikke deler med hinanden, bliver livet meningsløst. Når man deler, bliver man selv stærk. Jeg har fået alt, hvad jeg kunne ønske mig her i livet. Nu vil jeg gerne give mest muligt videre.

BMF

Mødte Gud i en drøm

Konverteret afghaner har fået afslag på asyl

Karim Gholam Habib har ikke set sin kone og tre børn i fem år. I 2007 flygtede den afghanske bygningsarbejder over grænsen til Iran, da familien opdagede, at han som muslim interesserede sig for den kristne tro og havde kontakt med kristne. I Afghanistan er konvertering fra islam forbundet med risiko for dødsstraf. Natten før et møde med en svoger, der krævede, at han redegjorde for sine religiøse sympatier, forlod Habib hjemmet.

Fem år senere har Habib fået endeligt afslag på asyl i Danmark. Afslaget begrundes med, at hans forklaring anses for utroværdig. Selv om Habib er konverteret til kristendommen, mener man ikke, at nogen i Afghanistan har kendskab til konverteringen. Sagen søges nu genoptaget, og i ventetiden bor Habib på et sjællandsk asylcenter, hvor han sidste år forsøgte selvmord efter dødstrusler fra en anden beboer. Siden marts har han været i praktik som kirketjener i Apostelkirken på Vesterbro, hvor han kommer til kristendomsundervisning og søndagsgudstjenester. – Habib fortæller:

“Jeg voksede op i en mindre by halvanden times kørsel fra Kabul. Min familie havde et godt liv. Vi boede i et stort hus inde i en frodig frugtplantage, hvor vi dyrkede æbler, abrikoser og vindruer. Vi var fem børn. Min far var en streng mand, men min mor var altid kærlig mod os børn. Om morgenen vækkede min far os tidligt og tog os med hen i moskéen, hvor vi lærte, hvordan muslimer beder. Vi lærte også at læse Koranen. Der var ikke nogen rigtig skole i vores by. Alle børn gik hos mullahen. Hvis vi ikke læste ordentligt, slog mullahen os med en kæp. Jeg fik mange slag, for jeg havde svært ved at læse. Der har været krig i mit land, så længe jeg kan huske. Først den sovjetiske invasion, så Mujahedin og siden Taleban. Når der er krig, er det svært for børn at gå i skole. Da jeg var 16 år, flygtede jeg som mange andre unge over grænsen til Iran, hvor jeg arbejdede på en byggeplads. De følgende år var jeg frem og tilbage flere gange.

I vores by var alle muslimer. Men de gamle, der sad ude foran deres dør og snakkede, fortalte om en mullah, der var blevet kristen og nu var i England. Der gik mange historier om ham. De kaldte ham "Isavi" – en der tror på Isa (Jesus).

For nogle år siden havde jeg en drøm. Jeg drømte, at jeg stod i en stor sal. Tre mænd klædt i hvidt kom hen mod mig. Jeg kunne ikke se deres ansigt og ville løbe væk, men de standsede mig. En lagde en hånd på min højre skulder. En anden lagde en hånd på min venstre skulder, og den tredje lagde en hånd på mit hoved.

Så vågnede jeg. Næste dag fortalte jeg min mor om drømmen. Hun sagde, at det var en god drøm, men hun kunne ikke forklare, hvad den betød.

Første gang jeg mødte kristne, arbejdede jeg på et af NATOs byggeprojekter. De fleste på byggepladsen var migranter. Nogle kom fra USA. Der var også kristne fra Tyrkiet. Det var gode mennesker. Men min far kunne ikke lide, at jeg arbejdede for de vantrø, som han kaldte de kristne. Den sidste dag på vej hjem fra arbejde sad jeg i bussen og talte med en ven. Vi talte om de vantrø. En afghaner og en iraner i bussen hørte os. Da vi stod af, kom de hen til mig og spurgte, om jeg vidste, at de kristne har Bibelen, og at Bibelen taler om Isa (Jesus), som også muslimer tror på. Hvordan kunne de kristne så være vantrø? Manden gav mig et telefonnummer, hvis jeg ville vide mere. Jeg blev nysgerrig. Efter tre dage tog jeg mod til mig og ringede. Manden inviterede mig til at se en film om Jesus. Det var i et privat hus. Der var også andre afghanere. De inviterede mig til deres undervisning og gav mig et kasettebånd. Vi havde ikke strøm i vores hus, men jeg brugte batteriet fra bilen, så jeg kunne lytte.

I fem måneder gik jeg til undervisning hver uge i private hjem i Kabul. Vi mødtes forskellige steder, så ingen fattede mistanke. Det, jeg hørte, gjorde mig glad indeen. Jeg fandt ud af, at i kristendommen slår man ikke hinanden ihjel, hvis der er konflikt mellem to familier, som det kan ske i mit land. Jeg begyndte at tro på Jesus. Jesus er med os altid. Hvis det var sandt, behøvede jeg aldrig mere at være bange.

Min familie vidste ikke, at jeg var begyndt at tro på Jesus. Men en dag kom min svoger på besøg, mens jeg gik og plukkede frugt i en plantage. Min jakke lå under et træ med min mobiltelefon. Mens vi snakkede, fik jeg en sms fra de kristne. Min svoger tog min telefon og læste beskeden. Jeg sagde, at det bare var en af mine venner, der lavede sjov. Men han troede ikke på mig. Han fandt også et af mine kasettebånd og ville vide, hvad jeg havde gang i. Næste dag ringede han til mig og truede mig. Han ville komme igen den følgende dag.

Jeg blev meget bange. Samme aften fortalte jeg min kone det hele. Jeg samlede penge og forlod huset. Jeg var bange for, at de skulle komme og sætte mig i fængsel. Hvis de torturerede mig, ville jeg måske komme til at sige noget om de kristne, jeg havde kontakt med. Jeg fik ikke sagt farvel til mine børn. Min ældste søn var fire år og tvillingerne to år. Det var nat. Børnene sov.

Jeg flygtede til en anden by, hvor en menneskesmugler hjalp mig over grænsen til Iran. Her arbejdede jeg illegalt det næste år. I telefonen fortalte min kone, at de var kommet efter mig flere gange. Jeg måtte videre. Vi var en lille gruppe, der gik over bjergene om natten til Tyrkiet. Det tog fire timer. En menneskesmugler hjalp os. Jeg manglede 500 dollars for at komme videre til Grækenland. En kristen armenier hjalp mig. Han tog mig med hen i sin kirke, hvor de samlede 500 dollars, som de gav mig.

En båd sejlede os over til en græsk ø. Men på stranden blev vi taget af politiet og sat i fængsel. Vi blev stuvet sammen en masse mennesker fra forskellige lande i et enkelt rum. Vi sov på gulvet. Alle var meget bange. Efter 12 dage blev vi løsladt med besked om at forlade Grækenland inden for en måned. Jeg tjente lidt penge ved at plukke appelsiner, inden jeg kom videre til Italien. Jeg gemte mig under en lastbil. Så videre op gennem Europa. Til sidst endte jeg i Danmark.

Den første dag i Center Sandholm spurgte jeg efter en kirke. Men så blev jeg flyttet til et andet center. Først efter nogle uger fik jeg kontakt med en præst, der sagde, at jeg skulle komme igen søndag klokken 10. Men jeg forstod ikke noget i kirken. En iraner fortalte mig om en kirke på mit sprog i København. Jeg begyndte at komme til deres gudstjenester, og fem måneder senere blev jeg døbt i hovedkirken i Odense. Det var en meget stærk oplevelse. Jeg følte, at jeg blev lettet for en tung byrde.

På en sommerlejr hørte jeg om en anden kirke i København, hvor de har undervisning på farsi. Jeg ville gerne lære mere og begyndte at komme. Vi er en gruppe afghanere og iranere, der hver weekend overnatter i kirken, spiser sammen, ser kristne film og får undervisning. Om søndagen er vi med til den danske gudstjeneste, der bliver oversat til farsi.

Karim Gholam Habib er i praktik som kirketjener i Apostelkirken på Vesterbro. "Jeg har mistet mange ting i mit liv, men jeg har fundet Gud," siger Habib.

Foto: BMF

To gange har jeg fået afslag på min ansøgning om asyl. De danske myndigheder tror ikke, at jeg fortæller sandt. De siger, at ingen i Afghanistan ved, at jeg er blevet kristen. Derfor kan jeg godt rejse tilbage. Jeg skal bare tie stille. Men sådan er det ikke. Min familie ved det hele. Ellers var jeg ikke her.

Det er hårdt at bo på et asylcenter. Somme tider går alt i sort. Jeg tænker meget på min kone og mine børn. Fem år er lang tid. Hver anden måned taler jeg med min kone i telefonen. Familien har sagt til hende, at hun skal lade sig skille fra mig, fordi jeg er en frafalden.

Hvis Gud vil, at jeg skal blive i Danmark, vil jeg gerne arbejde med ældre eller blinde mennesker på et plejehjem. Eller måske arbejde i kirken.

Jeg kender ikke fremtiden. Men det vigtigste er, at jeg kender Gud. Jeg har et håb. Gud er her hos mig. Derfor giver jeg ikke op. Jeg har mistet mange ting i mit liv, men jeg har fundet Gud.

Fortalt til BMF

”

Nyt om navne

Konsulent i Indre Missions Tværkulturelle Arbejde **Daniel Ettrup Larsen** er ansat som stiftspræst i det nyoprettede Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift fra august. Den nye stiftspræst skal bruge 70 procent af tiden på

at udbygge det tværkulturelle arbejde i Esbjerg i samarbejde med ansatte og frivillige. Resten af tiden skal han inspirere menigheder og organisationer i stiftet til at starte tværkulturelt arbejde i andre byer. Daniel Ettrup Larsen er cand. theol. og har været ansat i Indre Mission i syv år.

Folkekirkens Migrantarbejde

Vi hjælper, rådgiver og bygger en økumenisk bro mellem Folkekirken og migrantmenighederne i Danmark.

FÆLLESSKAB – MISSION – SAMMENFLETNING

www.folkekirkensmigrantarbejde.dk

Dåb betød karriereskift

Kinesisk præstepar mødte kristendommen midt i livet

Det er snart to år siden, at Dan og Peggy Ong besluttede at tage imod en invitation fra Chinese Church in Copenhagen (CCIC) til at komme til Danmark som præstepar for den voksende kinesiske menighed. Forinden havde 48-årige Dan Ong, der oprindeligt er uddannet elektroingeniør med speciale i telekommunikation, afsluttet en teologisk uddannelse på Trinity Theological College i Singapore, hvor hans kone Peggy, der er tidligere stewardesse, havde et ejendomsrådgiverfirma. Hun fortæller, at det var gennem en af hendes klienter, at parret for 14 år siden begyndte at interessere sig for den kristne tro. Forinden var Peggys ældre søster som den første i familien blevet kristen i en alder af 45 år.

– Min klients søster inviterede mig i kirke. Jeg gik af pligt, fordi hun var en meget betydningsfuld klient. Det var første gang, jeg var i en kirke. Det var en anglikansk kirke. Der var måske 300 mennesker. Jeg kunne godt lide atmosfæren. Min klients svoger var diakon i kirken og en kendt og indflydelsesrig dommer. Det fik mig til at tænke, at hvis en mand som ham var interesseret i kristendommen, måtte der være noget der. Jeg blev nysgerrig og ville gerne vide mere om den Gud, han troede på.

Omkring samme tid havde Dan Ong på en forretningsrejse mødt Peggys klient, der boede i London, for at aflevere nogle dokumenter. Her havde familien inviteret ham på middag.

– Jeg husker, at de spurgte, hvad jeg tænkte om kristendommen. Jeg sagde, at kristendommen var interessant. Jeg kunne mærke, at de var gode mennesker. Derfor måtte der være noget godt i deres religion. De bare smilede og nikkede til alt, hvad jeg sagde.

Fulgte dåbskursus

Da Dan Ong kom hjem til Singapore, foreslog hans kone, at de gik i kirke sammen den følgende søndag.

– Mit første indtryk af kirken var meget positivt. Folk kom hen og snakkede med os. Vi følte os godt tilpas. Vores to drenge på 3 og 5 år kom med i søndagsskolen. Det budskab, vi hørte, gav mening, og vi fik hurtigt nye venner. Derfor blev vi ved med at komme. At gå i kirke var en af de få ting, vi kunne gøre sammen som familie. I kirken fik vi undervisning i den kristne tro og kom med i forskellige aktiviteter. Vores tro voksede. Efter to år besluttede vi at følge et dåbskursus. Vi blev døbt sammen alle fire i et stort bassin, fortæller Dan Ong. Peggy supplerer:

– Det var ikke nogen dramatisk beslutning for os. At vi blev kristne havde meget at gøre med de mennesker, vi mødte i kirken. De var venlige og omsorgsfulde. Mange var velhavende men samtidig meget ydmyge mennesker. Det gjorde et stærkt indtryk på os.

Karriereskift

Nogle år senere blev parret gennem Dan Ongs firma udstationeret i Sverige. I Malmö, hvor de boede i to år, kom de i den kinesiske menighed. Tilbage i Singapore ønskede Dans firma sende ham til Indien. Det fik ham til at overveje, om han ville bruge resten af sit liv på en karriere inden for telekommunikation.

– I mit hjerte vidste jeg, at jeg ønskede at stoppe. Jeg var allerede meget engageret i vores menighed i Singapore. Hvis jeg tog en teologisk uddannelse, kunne jeg måske bedre hjælpe menigheden. Det var en svær beslutning, for det var et meget vellønnet job, jeg sagde farvel til.

Mens han var ved at færdiggøre en mastergrad i teologi, blev han kontaktet af den kinesiske menighed i København. Kunne han tænke sig at komme tilbage til

Når Dan og Peggy Ong skal forklare kristendommens budskab for nysgerrige kinesiske studerende i København, har de let ved at forstå de unges verdensbillede. For præsteparret i Chinese Church in Copenhagen (CCIC) er begge opvokset med en blanding af traditionel kinesisk folketro og buddhisme i kinesiske indvandrerfamilier i Singapore. Da de første gang mødte kristendommen, var de i trediveerne, veletablerede og midt i lovende karrierer. For 12 år siden blev de døbt i en anglikansk kirke. Det førte til et karriereskift midt i livet.

Skandinavien som præst?

– Vi bad meget om Guds ledelse. Og efter en tid følte vi begge, at Gud havde givet os et klart kald. Vi skulle til Danmark, fortæller Dan Ong.

Stewardesse blev præstekone

En opvækst på skyggesiden i et samfund i hastig vækst har givet Peggy Ong forståelse for unge, der kæmper for at finde et ståsted i livet. I den kinesiske menighed i København har hun mange personlige samtaler med unge, der spørger efter råd og vejledning. Selv voksede den tidligere stewardesse op i en kinesisk indvandrerfamilie i Singapore. Faren var lastbilchauffør og døde, da hun var 12 år. Han efterlod sin kone og syv børn.

– Det var en svær tid. Min mor solgte æg på markedet for at forsørge os. Vi havde meget lidt. Som barn drømte jeg om at blive stewardesse, så jeg kunne tage min mor med til fjerne lande. Og det lykkedes faktisk! I min barndom kom vi ofte i templet. Jeg husker det som et mørkt og uhyggeligt sted fyldt med tung røg. Men vi kunne ikke sige nej. Børn adlød deres forældre. Så vi bad ligesom de voksne. Vi lærte, at hvis vi ikke bad til vores forfædre og guderne, ville der ske noget dårligt. Vi havde også gudebilleder i vores hjem, fortæller hun og tilføjer, at da moren for to år siden blev kristen, blev gudebillederne smidt ud.

– I dag er hun ikke længere bange for dem. Hun ved, at de ikke kan gøre hende noget. I stedet har hun et kors i sit hus.

16 unge døbt

Ifølge præsteparret er mange kinesiske studerende ensomme i Danmark og vil gerne være sammen med andre kinesere, så de kan tale deres eget sprog. Derfor er der mange sociale aktiviteter i den kinesiske

menighed ud over de ugentlige gudstjenester i et missionshus på Amager. Dan Ong forklarer:

– De fleste kommer, fordi deres venner tager dem med. 80 procent af menigheden er unge studerende, der kun er her et par år. Langt de fleste er førstegenerationskristne. Når kinesere vil døbes, er det fordi de gerne vil identificeres tydeligt med den kristne tro. Sidste år blev 12 døbt, og i år er yderligere fire blevet døbt. Til august holder vi vores første kinesiske sommerlejr i Danmark, hvor flere skal døbes.

Størstedelen af de unge, der bliver døbt i Danmark, vender efter et par år tilbage til Kina.

– Forældrene er informeret om, at deres børn er blevet døbt. De fleste bakker op om beslutningen, selv om de ikke selv er kristne. Men der er stor sandsynlighed for, at de unge møder modstand fra andre familiemedlemmer, når de kommer hjem. Det er ikke let i begyndelsen, med mange oplever efter en tid, at forældrene og måske andre familiemedlemmer gerne vil med i kirke, fordi de ser, at den kristne tro har en positiv indflydelse på de unges liv og giver dem gode værdier, så de hviler mere i sig selv.

– I Kina er det et stort problem, at man ikke ved, hvem man kan stole på. De kristne er ydmyge og ærlige og har lært at tilgive. De er til at stole på. Det gør indtryk i det kinesiske samfund, hvor succes er noget, der skal tilkæmpes, og konkurrencen i uddannelsessystemet er benhård.

Bestod indvandringsprøve

I oktober bestod Dan Ong indvandringsprøven for religiøse forkyndere. Begge vil gerne lære mere dansk og håber at blive i Danmark i en årrække, hvis familien fortsat trives med det. Foreløbig går den yngste søn på 17 år i gymnasiet i Malmö, mens den ældste på 19 aftjener sin værnepligt i Singapore.

– Vores sønner støttede os i, at vi skulle rejse. Ellers var vi ikke kommet. I vores familie har vi oplevet Guds nærvær på så mange måder. Vi er i Danmark for at række kristendommen til kinesiske studerende. Mange er åbne og nysgerrige. Her har de frihed til at komme i kirken og lære mere. I Kina er det anderledes. De kommer fra et samfund uden faste moralske værdier. De vil gerne vide, hvad der er rigtigt og forkert. De spørger efter et fast holdepunkt i livet. Kristendommen har et svar.

BMF

"I Danmark har kinesere frihed til at komme i kirken. I Kina er det anderledes," siger Peggy og Dan Ong.

Fotos: BMF

TVÆRKULTURELT CENTER VOKSER

På Tværkulturelt Centers repræsentantskabsmøde i marts blev følgende menigheder optaget som medlemmer: Christians Kirke (Christianshavn), Tagensbo Kirke (København), Farsi Worship Fellowship (Apostelkirken), God's Ambassadors International (Avedøre) og Myanmar Christian Fellowship.

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B) Etiopisk-ortodoks menighed, Matthæuskirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315 Mission for Nations Int. Ministry, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944, taceted@yahoo.com Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4299 1693 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Helen Kibreab, tlf. 6193 1133, helkib@gmail.com (P) Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900, www.greater.love.dk Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Julia Thordal, tlf. 3250 5582 / Samuelskirken, Thorsgade Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense
Arabishtigrinya Arabisk/assyrisk Arabisk	Århus	Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense
Armensk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B) Etiopisk-ortodoks menighed, Matthæuskirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315 Mission for Nations Int. Ministry, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944, taceted@yahoo.com Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4299 1693 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Helen Kibreab, tlf. 6193 1133, helkib@gmail.com (P) Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900, www.greater.love.dk Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Julia Thordal, tlf. 3250 5582 / Samuelskirken, Thorsgade Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense
Assyrisk	Århus	Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense
Burmesisk Burmesisk/Chin	Bramming, Odense,	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B) Etiopisk-ortodoks menighed, Matthæuskirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315 Mission for Nations Int. Ministry, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944, taceted@yahoo.com Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4299 1693 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Helen Kibreab, tlf. 6193 1133, helkib@gmail.com (P) Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900, www.greater.love.dk Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Julia Thordal, tlf. 3250 5582 / Samuelskirken, Thorsgade Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense
Dansk	Århus	Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense
(da./eng.)	Århus	Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense
Engelsk	Avedøre	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B) Etiopisk-ortodoks menighed, Matthæuskirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315 Mission for Nations Int. Ministry, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944, taceted@yahoo.com Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4299 1693 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Helen Kibreab, tlf. 6193 1133, helkib@gmail.com (P) Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900, www.greater.love.dk Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Julia Thordal, tlf. 3250 5582 / Samuelskirken, Thorsgade Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense
(eng./farsi)	Århus	Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai Thawng og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Ølgod Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 Amager Birkedal Haderslev Odense

Makedonsk Malayalam Norsk Polsk

Rumænsk

Russisk Rus./Kirkeslav./Da.

Kirkeslavonsk

Serbisk

Spansk/Portugisisk

Svensk Swahili/Dansk

Swahili/Eng.

Tamilsk

Thai Tysk

Ukrainsk Urdu/hindi/ punjabi

Vietnamesisk

Bibelkredse m.m.

Engelsk

Færøsk

Middage på tværs

Ebeltoft

Esbjerg

Haderslev

Herning

Hillerød

Hirtshals

Hjørring

Holstebro

København

Redovre

Silkeborg

Skjern

Tofteund

Vibæk

Ålborg

Århus

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau
Folketikkens Migrantarbejde
Folketikkens Tv. Samarb. (FTS)
Holstebrokirkenes Flygtningearbejde
Internationale Aftener
Internationalt Kristent Center (IKC)
Int. Students Christian Fellowship
Kaledjokob
Kirkens Korshær
KIT
Kolding International Congregation (KIC)
Kulturcaféen
Kultur Event
Kvinder møder kvinder
Kvinder møder kvinder
Kvinder på tværs
Kvindeligt Voksenarbejde
Lørdage på tværs
Mødestedet Vesterbro
Mødestedet Amager
Sport på tværs

Skt. Kliment Ohridski, Mariendals Kirke, Dragi Trajkovski, tlf. 2066 8356
Skt. Therese Kirke, F. Eldhose, tlf. 5299 8210 (Ort.); F. Benny Mathew, tlf. 2193 4215 (K)
Kong Haakons Kirke, pastor Magne Hoem, tlf. 3257 1103 (L)
Esbjerg (Haderslev, Horsens) Sankt Vincent Kirke, pater Wienczyslaw Barwinski, tlf. 9712 4382 (K)
København (Brønshøj, Taastrup): Sankt Annæ Kirke, pastor Leszek Kapusta, tlf. 3286 0724 (K)
Nykøbing F.
Odense
Aalborg/Århus
København
Odense, Roskilde
Ordrup
Sønderborg
Århus
København
Hobro
København
København
Brønderslev
København
Odense
Silkeborg
København
Kbh./Fredericia
Århus
København
Løgstor
Skanderborg
Holstebro
Fredericia, Frederikshavn, Grindsted, Herning, Holstebro, Horsens, Kolding, Lemvig, Næstved, Randers, Svendborg, Vejle, Aabenraa, Ålborg, Århus: Pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 / 2088 5284 (K)
Fredericia
Grindsted
Herning
Herlev, Holbæk
Holstebro
Lemvig
Odense/Svendborg
Sønderborg
København
København
Sønderjylland
København/Vejle
Søborg
Fyn/Jylland
Lyngby
Odense
Slagelse
Anne Marie Dorken Laursen, tlf. 9741 4037
Shane McGregor, tlf. 5164 6414
International menighed, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186
Eliaskirken, Magni Højgaard, tlf. 3288 6818

Det Internationale Hjørne, Kirsten Trollegaard Jørgensen, tlf. 8636 2511
Pinsekirken, Atula Masa, tlf. 4167 5662 / 7512 0100 (kirken)
Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7453 3945
Luthersk Mission, Borge Pedersen, tlf. 9712 3994
Luthersk Mission, Birgitte Nielsen, tlf. 4087 3182
Hirtshals Kirke, Ole Vallsø, tlf. 2752 0369
Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090
Luthersk Mission, Inge Margrethe Jacobsen, tlf. 9746 1929
Nørrelandskirken, Marianne Skjølstrup tlf. 9742 2686, tværkulturel aften én lørdag i md.
Fredag d. 1. juni kl. 17.30: Iransk aften, Herlev Kirkes Sognehus
Fredag d. 29. juni kl. 17.30: International Sommerfest, Internationalt Kristent Center, Bethesda
Fredag d. 3. august kl. 17.30: Indonesisk aften, Jesuskirken
Luthersk Mission og Højnæskirken, Yvonne Solgaard, tlf. 2337 3077
Silkeborg Kirke, Karen Andersen, tlf. 8681 1521
Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 9735 1790
Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 7483 1114
Luthersk Mission, Villy Juul Mikkelsen, tlf. 9717 2403
Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975
Christianskirken og Østens Assyriske Kirke, Jens Jul Jacobsen, tlf. 8614 1212
Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671

Frederiksberg
Odense/Fyns Stift
Ribe Stift
Odense
Holstebro
Gellerup
København
Århus
Cph., Århus, Aalb., Odense KFS, tlf. 3543 8282
Frelsens Hær, Thorsgade 48A, Helle Fik, tlf. 3585 0087
Inger Marie Warnecke, tlf. 3581 2880
Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016
Tværkulturel sognemedhj., Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 2094 4849
Ellen Andersen, tlf. 9718 7132
KFUMs Soldaterhjem, Poul Erik Gildhoff, tlf. 3211 2611 / 6011 5011
Kvaaglund Kirke, Elsebeth Fischer-Nielsen, tlf. 3054 1066
Bethlehemskirken, Jane Christiansen, tlf. 3535 0028
Opstandelseskirken, Rozina Ifiti, tlf. 5035 4348
Anna Thise Pedersen, tlf. 9712 4137
Fælleskirken, tlf. 7026 5350 (M)
Thyra Smidt, tlf. 3321 2703
Ellen Gylling, tlf. 8232 5527, og Jens Lind Bending, tlf. 2360 2557 (F)
Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186

FESTKALENDER

3. juni	Pinsedag	Ortod. kristne
10. juni	Alle Hellige/Allehelgen	Ortod. kristne
10. juni	Kristi Legemes og Blods Fest	Katol. og angl.
16. juni	Muhammeds himmelfart	Muslim
24. juni	Johannes Døberens fødsel	Katol. og angl.
3. juli	Asela-Dharma Dag	Buddhister
15. juli	Jesu Hjerter Fest	Katol. og angl.
20. juli	Ramadan: Fastemåneden begynder	Muslim
29. juli	Templets odelæggelse (Tishah B'av)	Jøder
10. august	Krishnas fødsel (Kristna Janmashtami)	Buddhister
14. august	Den Store Nat / Magtens Nat (Lailat al-Qadr)	Muslim
15. august	Omfru Marias optagelse i himlen	Katol. og angl.
19.-21. august	Fest ved fastens afslutning (Eid al-Fitr)	Muslim
31. august	Rosefest / Afdødes Dag (Vu Lan)	Buddhister

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis givener ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

TIL KALENDEREN

Tværkulturelle sommerlejr
Dronningelund Efterskole d. 2.-6. juli
LMH, Hillerød, d. 9.-13. juli
Hestlund Efterskole d. 9.-13. juli

Regnbuekonference
Vor Frue Kirke
Københavns Domkirke
Mandag d. 17. sept. kl. 17

TemaAftener
Tværkulturelle ægteskaber
IKC, Bethesda, København
Første aften d. 10. sept. kl. 19-21

InspirationsDag
Third Culture Kids
Børn af tre kulturer
Lørdag d. 25. august

Efterårskonference
Inspiration på tværs
Århus d. 2.-4. november

Forårskonference
og repræsentantskabsmøde
København d. 15.-16. marts 2013

Tværkulturelt Center, tlf. 3536 6535
www.tvaerkulturelt-center.dk

Bibelen på alverdens sprog

الكتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabet Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boghandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner
www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer
i september, oktober og november modtages senest 1. august.
Næste *Nyt på tværs* udkommer 1. september 2012

Min familie respekterer mig

IT-supporter fra Bahrain konverterede til den kristne tro for 31 år siden

Under et studieophold i Wales konverterede Jameel Meshaima til den kristne tro i 1981 og blev døbt i den lokale kirke. Den 51-årige IT-supporter fra Holstebro er født i en muslimsk familie i Bahrain i Den Persiske Golf, hvor faren var mullah. Som familiens ældste søn var Jameel opdraget til at følge i farens fodspor. Men sådan gik det ikke.

Tilbage til familien

I den lille østat Bahrain ud for Saudi Arabiens kyst er islam statsreligion, og der er dødsstraf for konvertering. Alligevel vendte Jameel Meshaima i 1983 tilbage til sin familie, da han havde afsluttet en uddannelse som teknologingeniør i Wales. De næste fem år boede han sammen med familien, indtil han i 1988 blev gift med danske Gunhild, der underviste på den internationale Al-Raja skole. I 1995 flyttede parret til Danmark på grund af uroligheder i landet. Siden har Jameel været tilbage flere gange for at besøge sin familie.

– Min mor og mine syv søskende bor stadig i Bahrain. Min far døde i 2003. For tre år siden var jeg tilbage sammen med min datter. Det var en fantastisk oplevelse for os begge. Vi boede hos min mor i mit barndomshjem – et af de store familiehuse midt i byen.

Han fortæller, at meget har ændret sig siden dengang for knap 30 år siden, da han som ung og nyuddannet vendte hjem med en officiel kristen dåbsattest.

– Selvfølgelig startede vi et andet sted. I begyndelsen var det svært for min familie. Meget sværere for dem end for mig. Jeg vidste jo, at Jesus var med mig, siger han med et smil.

– Det var godt for min familie, at vi flyttede. Det gjorde det lettere for min far at bære skammen. I byen var han kendt som Abu Jameel – Jameels far. Det var en

stor skam for ham at have en frafalden søn, selv om jeg forsøgte at tage hensyn og undlade at provokere.

Relation til Gud

For Jameel Meshaima er det magtpåliggende ikke at generalisere. Konvertering har en pris. Men hver enkelt konvertit har sin egen historie.

– Meget afhænger af familiens uddannelsesniveau og position i samfundet. Min far var veluddannet. Alle mine søskende har en uddannelse. Ofte er det sværere for familier uden uddannelse at acceptere, at et familiemedlem har forladt islam. Måske kender de kun islam gennem den lokale mullahs udlægning.

– Min familie slog aldrig hånden af mig. Ganske vist både sagde og skrev min far til mig, at jeg ikke længere var hans søn. Men jeg troede aldrig rigtig på, at han mente det. Og jeg havde ret. Jeg nåede at besøge ham en gang, efter at vi var rejst til Danmark. Det var godt for os. Da han døde, havde han bestemt, at alle hans otte børn skulle arve ham, både piger og drenge – og også mig, hans frafaldne søn.

– Somme tider siger jeg, at jeg egentlig ikke har skiftet religion, for jeg opfatter kristendommen som en relation til Gud. Jeg har fået et personligt forhold til Jesus. Jesus døde for mine synder. Jeg ved, at jeg er Guds barn. Det er min identitet. Det er mig.

– Derfor har jeg også brug for fællesskab med andre, der følger Jesus. Derfor går jeg i

Foto: BMF

“ Min familie slog aldrig hånden af mig. ”

Jameel Meshaima

kirke. Om sommeren tager vi på tværkulturel sommerlejr, hvor vi får bibelundervisning og synger kristne sange hver dag i en uge. Det er fantastisk!

Arabisk forår

Jameel Meshaima håber, at den seneste politiske udvikling i Mellemøsten med tiden vil skabe større respekt for religiøse mindretal, så konvertitter ikke behøver at frygte for deres liv. Men han understreger, at indførelse af demokrati er en lang og kompliceret proces, der kun lige er begyndt i Mellemøsten. Og der er mange

ubekendte faktorer.

– Opblomstringen af de nye sociale medier betyder, at man i Mellemøsten i dag ved hvad der foregår ude i verden. Sidste år havde de unge fået nok. De ville have frihed og demokrati. Men befolkningen er ikke uddannet i demokrati og respekt for andres synspunkter. De skal først til at lære, at demokrati også betyder respekt for mindretal.

– Arabisk forår er et flot ord. Måske lidt for flot. Selvfølgelig er jeg glad for, at der sker noget. Jeg tror også, at det går mod lysere tider. Men måske varer det 50 år, før vi ser noget, der bare ligner demokrati, som vi forstår det i Vesten.

– Et andet vigtigt spørgsmål er mediernes rolle. Hvilket billede af frihed tegnes i medierne? Udnytter de kristne medier deres muligheder godt nok? I den demokratiske proces, der foregår nu, er det medierne, der sætter dagsordenen.

Men mediernes fokus flyttes hele tiden.

Foreløbig ser Jameel Meshaima ingen tegn på, at det er blevet lettere for de kristne i Mellemøsten.

– Selv i Egypten, hvor de kristne koptere udgør ti procent af befolkningen, er der store problemer. Hvad så med de lande, hvor der er langt færre kristne? Et demokratisk land kan ikke have en blasfemilov med dødsstraf for konvertering. Men demokrati skal komme indefra – det kan ikke påtvinges udefra. Det tager tid. Men lad os tro, håbe og bede. BMF

Migrantkor sang

Der var fest og farver på Tværkulturelt Centers forårskonference i marts, der samlede 130 deltagere, som til sammen repræsenterede over 20 lande og mange forskellige kulturer og kirketraditioner.

Temaet var migration og identitet med særligt fokus på kontinuitet og forandring i integrationsprocessen og migrantmenighedernes rolle som identitetsbærere og brobyggere mellem hjemland og værtsland. På konferencen medvirkede kor og sangere fra københavnske migrantkirker, heriblandt det filippinske gospelkor fra Copenhagen Bethel Missionary Baptist Church. Koret regnes blandt Danmarks bedste migrantkor og tager gerne ud og giver kirkekoncerter.

Tværkulturel cykelstafet

Søndag den 22. april cyklede 13 gæve cyklister forskellige ruter til fordel for Tværkulturelt Center. I alt blev der givet tilsagn om 49.000 kr. i sponsorering – et meget flot resultat. I Skanderborg gav byens congolesiske menighed koncert i kirkecentret, inden fem cyklister – heriblandt Tværkulturelt Centers sekretær Ann Kjestrup og congolesiske Matoleyo Birunga – blev sendt af sted mod Århus. I København gennemførte Tværkulturelt Centers formand Adnan Dahan 10 kilometer på motionscykel, og tre seje cyklister fra Silkeborg Kirke kørte 39 kilometer fra Århus til Silkeborg.

Læs interview med Matoleyo Birunga i næste Nyt på tværs.

Nydanskere bad for Danmark

Store Bededag inviterede kristne nydanskere i København for ottende gang til *Bøn for nationen* i samarbejde med Kirkernes Integrations Tjeneste og Evangelisk Alliance. I år fandt det populære arrangement sted i Helligåndskirken på Strøget. Også i Århus og Aalborg mødtes danskere og nydanskere fra forskellige kirkesamfund til bøn og gospelsang. I Aalborg dannede Vor Frue Kirke rammen om et velbesøgt arrangement, der samlede 150-200 sangglade danskere og nydanskere. – ”Der var en rigtig god atmosfære, hvor vi oplevede, at vi går på den samme vej – danskere og nydanskere. Det var supergodt,” siger social- og sundhedshjælper Christine Munezero, der kommer fra Burundi.

Fra Sudan til Finland

Anglikansk kirke støtter sudanske migrantmenigheder

Owen Ndoromo er medlem af menighedsrådet i den sudanske menighed *White Nile Congregation* i Vaasa 400 kilometer nordvest for Helsinki. Som navnet fortæller, kommer menighedens medlemmer fra områderne omkring Den Hvide Nil i Sydsudan, der som verdens yngste nation opnåede selvstændighed i 2011. Den tidligere lærer og turistguide var blandt de første sudanske flygtninge, der blev udvalgt til genbosætning i Finland.

– Jeg var flygtet fra borgerkrigen i mit land og havde været på flugt i to år. Vi kunne ikke vælge, hvor vi ville hen. Min mor blev sendt til Australien, min søster til Canada og jeg og min familie til Finland, fortæller han.

For nylig deltog Owen Ndoromo i en konference i Uppsala om diasporamenigheder arrangeret af det kirkelige Porvoo-netværk, der omfatter lutherske og anglikanske kirker. I en kaffepause fortæller han om sudanernes vej til Finland:

– Der er meget langt fra Afrika til Europa. Vi er flygtninge. Flygtninge har set underlige ting. Gader og veje med døde mennesker. På vores vej passerede vi dem, der ikke klarede det. Vi vidste, at hvis vi ikke gik videre, ville vi måske ligge der i morgen. Men Gud var med os. Derfor kom vi til Finland.

I dag har han taget en mastergrad i kommunikation og administration samtidig med, at han underviser i menigheden.

– Den største udfordring har været at lære sproget.

Det finske sprog lød som når fugle synger i Afrika! Hvad sagde de? I begyndelsen kommunikerede vi med tegn og fagter. Da vi fik kontakt med kirken, blev kirken vores første sprogscole. Skal man lære et nyt sprog, har man brug for venner, man kan tale med. Jeg var så heldig, at jeg talte engelsk, så jeg kunne kommunikere. Og finsk er mit syvende sprog, så det gik at lære det.

Arabisksprogede menigheder

Den anglikanske kirke i Finland har haft egne præster siden 1948 og er i dag et veletableret kirkesamfund. Derfor havde kirken ressourcer til at hjælpe, da man fandt ud af, at mange af de sudanske flygtninge tilhørte den anglikanske kirke og havde brug for hjælp til at organisere egne arabisksprogede menigheder.

“ Gud var med os. Derfor kom vi til Finland. ”

Owen Ndoromo

Foto: BMF

“ Sudanerne er en stor berigelse for os i det anglikanske fællesskab. Vi kan lære noget af deres kristentro og spiritualitet. ”

Jonathan Lloyd
St Alban's Kirke, København
Archdeacon for Nordeuropa

En af flygtningene, Amos Manga, viste sig at være indviet som diakon. Han blev senere ordineret som præst, og selv om han endnu ikke er lønnet af den anglikanske kirke, får han samme tilbud om netværk og videreuddannelse som kirkens øvrige præster og inddrages i kirkens samarbejde med den finske lutherske kirke. Owen Ndoromo fortæller om sudanernes første kontakt med kirken i Finland:

– De fleste i vores menighed voksede op med den anglikanske kirke. Da vi kom til Finland, var det naturligt for os at finde en kirke. I Afrika er vi vant til at søge kirken, når vi har brug for hjælp og beskyttelse. Men vi kunne ikke forstå sproget. Derfor begyndte vi at mødes for at bede sammen på vores eget sprog. I 2008 henvendte vi os til den lutherske kirke i vores by og fik lov at låne deres kirke, så vi kunne holde gudstjenester på arabisk, der er vores kirkesprog. I kirken føler vi os trygge og kan støtte hinanden, når nogen oplever dårlige ting.

Berigelse

Omkring halvdelen af de sudanske flygtninge i Finland tilhører den anglikanske kirke. I dag er de organiseret i fire menigheder, hvoraf menigheden i Vaasa er den største. Menighederne får jævnligt besøg af den anglikanske biskop for Europa og af archdeacon Jonathan Lloyd, der er præst ved St. Alban's Kirke i København. For Jonathan Lloyd har det været en stor oplevelse at møde de sudanske menigheder.

– Det handler ikke kun om, hvordan vi kan hjælpe dem. Sudanerne er en stor berigelse for os i det anglikanske fællesskab. Vi kan lære noget af deres kristentro og spiritualitet. Menigheden i Vaasa samler 200 mennesker hver søndag – heraf er 40-50 børn og unge. Det er en ung og levende menighed. Gennem dem har vi fået en dybere erfaring af det verdensomspændende anglikanske fællesskab, siger han.

Undervisning i engelsk

Umiddelbart synes engelskundervisning måske ikke at være det mest presserende behov for arabisktalende sudanere i Finland. Men engelsk er det nye officielle sprog i Sydsudan, og mange af de unge har aldrig lært engelsk. Skal de en dag være med til at genopbygge deres land, er gode engelskkundskaber en forudsætning. Derfor bad menigheden den anglikanske kirke om hjælp til et undervisningsprogram. Foreløbig har 15 unge gennemgået første modul med økonomisk støtte fra anglikanske menigheder i Europa. Og sudanerne er klar til at fortsætte. For håbet om en dag at kunne gøre en forskel i hjemlandet lever stærkt i menigheden.

Owen Ndoromo erkender, at tilbagevenden til Sydsudan kan have lange udsigter. Den mangeårige konflikt mellem Sudan og Sydsudan om olie og grænsedragning kan meget vel betyde en ny krig mellem de to lande. Men han og de andre sydsudanerne i Finland har ikke opgivet håbet. Derfor vil de lære engelsk. Og derfor fortsætter de med at bede for fred og stabilitet i deres krigshærgede land.

BMF

Tvær- KULTURELT

CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 Kbh. Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood

Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup

Regnskabsfører: Ilse Due

Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Dansk Ethiopier Mission

Indre Mission • Luthersk Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission

Menigheder m.fl.: Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg
Apostelkirken, København • Avdørelse Kirke, Bellahøj Kirke • Bethlehemskirken, København • Bistrup Kirke, Borris Kirke • Brovst Kirke
Brønderslev Kirke • Buddinge Kirke • Christians Kirke, Christianshavn
Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia • Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Eliaskirken, København • Emdrup Kirke, København • Emmauskirken, København • Enghave Kirke, København
Fakse Kirke • Fjølstervang Kirke • Fredens-Nazaret Sogn, København
Frederikssund Kirke • Garnisonskirken, København • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn
Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn • Hadsund Kirke
Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Harrikslev-Albæk-Støvring Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke • Helligåndskirken, Århus • Helligåndskirken/Natkirken, Kbh. • Hemmet Kirke
Hendriksholm Kirke, Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke
Hillerød Sogn • Hillested-Skørtinge Pastorat • Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke • Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højelse Sogn • International Church of Copenhagen
Jakobskirken, Roskilde • Jesuskirken, Valby • Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn • Kildebrønde Sogn, Greve • Kingo-Samuel sogn, København • Korsvejskirken, Kastrup • Kristrup Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Lemvig-Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia
Løsning-Korning Sognekalde • Møllevangskirken, Århus • Mårum Sogn
Nathanaels Kirke, København • Nexø Kirke • Nyvang Sogn, Kalundborg
Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Rindum Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre Rødovre Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia • Sct. Pauls Kirke, København • Sct. Pauls Kirke, Århus
Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke
Smørum Kirke • Snejbjerg Kirke • Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby Kirke Søllerød Kirke • Sønderbo Kirke, Horsens • Tagensbo Kirke, København • Tersløse Menighedsråd • Timotheuskirken, Valby • Tørebys Sogn, Nyk. F. • Tveje Mellose Sogn • Tystrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Uterslev Kirke, København • Vang Kirke, Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke, Kbn. • Vildbjerg Kirke • Vind Sogn • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat • Vodskov Kirke • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelses Sogn, Chr.havn • Værlose Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn • Aaby Kirke, Aabybro • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift • Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Odense • Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde på Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Farsi Worship Fellowship (Apostelkirken) • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors International, Avdørelse Gospel Church International, København • Harald's Asian Christian Fellowship, Søborg • Hellig Savor Ortodokse menighed, Kbh • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg • Kaleidoskop (Frelsens Hær), Kbh. • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus • Myanmar Christian Fellowship • Narrow Gate Church, København • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase Birk Nissen (næstformand) • Agronom Tesfu Ghebru • Sognepræst Inge With Johannesen • Arkitekt Jørgen Engell-Kofoed • Stiftspræst Daniel Ettrup Larsen • Tidl. hjemmehjælper Gurli Rasmussen • Tidl. chefkonsulent George Thomas

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood

Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun

Tværkulturel sogne- og medhjælper Elizabeth Padillo Olesen

Sats og repro: minigrafisk

Tryk: Greentech Rotaprint A/S

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr. Næste nummer udkommer den 1. september 2012.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 2 – juni 2012